

A Fővárosi Ítéltábla dr. Szabó Gábor (fél címe) ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek az alperes neve (alperes címe) alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. január 5. napján meghozott 65.P.23.246/2015/6. számú ítélete ellen a felperes részéről 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja és az alperes perköltség fizetési kötelezettségét 30.000 (harmincezer) forintra felemeli. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 3.600 (háromezer-hatszáz) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság az alperest a keresettel egyezően marasztalta közérdekű adatok kiadására. A perköltségről a Pp. 75. §, illetve 79. § (1) bekezdései, valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM. rendelet 3. §-a alapján határozott. A felperesi kérelemtől eltérően 10.000 forint + áfa perköltséget állapított meg. Figyelembe vette, hogy a pert megelőző kérelmét a felperes személyesen küldte el, a keresetlevelet és a bíróság felhívására egy részletező beadványt szerkesztett a felperesi képviselő, a tárgyaláson nem jelent meg, nem igazolta továbbá, hogy az általa érvényesíteni kívánt megbízási díjigény bármilyen részletét megfizette volna a jogi képviselőjének. Arra következtetett, hogy a megbízási szerződés alapján felszámított 65.000 forintról nem igazolta a felperes, hogy ez az összeg a per vitelével összefüggésben felmerült költségként lenne érvényesíthető az alperessel szemben. Mindezek alapján megítélése szerint a meg nem határozható pertárgyérték után megállapítható minimum ügyvédi munkadíjat számíthatta fel alappal a felperes jogi képviselője az igénybevételeivel felmerülő perköltségként. A felperes igényét ezt meghaladóan a perköltség tekintetében alaptalannak találta és ezt meghaladóan elutasította.

Az ítélet ügyvédi munkadíj mértékére vonatkozó rendelkezése ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést. Kérte az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását akként, hogy a csatolt megbízási szerződés szerint 65.000 forintra emelje fel a másodfokú bíróság az alperes által fizetendő perköltséget.

Fellebbezésében vitatta, hogy az elsőfokú bíróság a megbízási díj megfizetésének igazolását is megkövetelhetette, a Pp. 79. § (1) bekezdése alapján a megbízási szerződés szerinti díj megállapításához. A megbízási díj a csatolt megbízási szerződés szerint legkésőbb az ügy befejezésekor esedékes, így nem róható fel a felperesnek, hogy az elsőfokú eljárás alatt ezt nem teljesítette. Hivatkozott arra is, hogy az alperes a perköltség körében nyilatkozatot sem tett, ezért az elsőfokú bíróság a perköltség tekintetében az ellenkérelemn túlterjeszkedő ítéleti döntést hozott. Álláspontja szerint a bíróságnak a perköltségről a 32/2003. (VIII. 22.) IM. rendelet 2. § (1) bekezdés a) és b) pontja alapján kellett határoznia. Hivatkozott arra, hogy a keresetlevélen túl egy beadványt is szerkesztett, és megbízási szerződéssel igazolta a felmerült költséget. A felperesi ügyvéd munkájával kapcsolatosan előadta, hogy a megbízási szerződés megbeszélését, megkötését, az ügyfél adatainak rögzítését, meghatalmazás és kereset elkészítését, benyújtását, előkészítő iratok készítését, az ügyféllel való konzultációt, valamint a másodfokú eljárási képviselőt ölelte fel a megbízás. A per előkészítésének feladatait, az ügyvéd felelősségét, felkészültségét, az ügy tárgyának jellegét figyelembe véve nem volt eltúlzott a 65.000 forint megbízási díjigény. Hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla két eseti döntésére is, ahol ilyen nagyságrendű összegeket állapított meg, hasonló tárgyú perben jogkérdésben való döntésnél a másodfokú bíróság. Megítélése szerint a túlságosan alacsony összegben megállapított perköltség miatt a tényleges költségek aránytalanul terhelnék az adatigénylőket, ami a közérdekű adatok megismeréséhez fűződő jog érvényesülését hátráltatná.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A felperes fellebbezése részben alapos.

Az elsőfokú bíróság ítélete - fellebbezés hiányában -, a Pp. 228. § (4) bekezdése alapján, a per fő tárgya tekintetében jogerőre emelkedett, a másodfokú eljárást az alperest ügyvédi munkadíj megfizetésére kötelező rendelkezés felülbírálata tárgyában kellett lefolytatni. A másodfokú bíróság a Pp. 253. § (3) bekezdése szerint csak a fellebbezéssel érintett részben bírálhatta felül az elsőfokú bíróság határozatát.

A másodfokú bíróság a Pp. 256/A. § (1) bekezdése b) pontja alapján az ügyet tárgyaláson kívül bírálta el.

A Pp. 75. §-a alapján a perköltséghez hozzá kell számítani a felet képviselő ügyvéd, jogtanácsos, illetve szabadalmi ügyvivő készkiadásait és munkadíját is.

A Pp. 79. § (1) bekezdése alapján a bíróság a perköltség összegét a fél által előadott és szükségeshez képest igazolt adatok figyelembevételével állapítja meg. A fél javára az általa felszámítottnál több perköltséget megállapítani nem lehet. Ha a fél a költségeket nem számította fel vagy nem igazolta, a bíróság a perköltséget a per egyéb adatai alapján hivatalból határozza meg.

A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (R.) 2. § (1) bekezdés a) és b) pontja szerint a fél pernyertessége esetére igényelheti, hogy részére a bíróság az ügyvéd munkadíjának és készkiadásainak címén kötelezze a pervesztes felet a fél és a képviselője között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött megbízási díj, valamint a fél által képviselője részére

költségtérítésként megfizetett indokolt készkiadások együttes összegének megfizetésére.

A (2) bekezdés úgy rendelkezik, hogy az (1) bekezdés alapján megállapított munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a pertárgy értékével vagy a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A bíróság döntését indokolni köteles.

A 3. § (1) bekezdése alapján, ha a fél és az ügyvéd között nincs az ügy ellátására vonatkozó díjmegállapodás, vagy ha a fél ezt kéri, a bíróság a képviselőt ellátásával felmerült munkadíj összegét a (2)-(6) bekezdésben foglaltak figyelembevételével állapítja meg.

A másodfokú bíróság a fenti rendelkezések alapján nem értett egyet a perköltségnek a R. 3. §-ában foglaltakra hivatkozással a törvényi minimumra történő mérséklésével.

A R. 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján - a (2) bekezdés szerinti mérséklés hiányában - a fél és a képviselője között létrejött ügyvédi megbízási szerződésben kikötött megbízási díjat kell megállapítani. A díj kifizetésének igazolására - a 2. § (1) bekezdés b) pontja szerinti készkiadással szemben - a jogszabály szerint nincs szükség. A felperes a megbízási szerződés kivonatának csatolásával a Pp. 79. § (1) bekezdésének megfelelően igazolta, hogy a felperes és jogi képviselője között az ügy ellátására vonatkozóan megbízási szerződés jött létre, igazolta továbbá a megállapodás szerinti ügyvédi munkadíj mértékét is. A felperes ezért a R. 2. § szerinti díjmegállapítás alkalmazásának feltételeit kellően bizonyította. Abból, hogy a felperes nem igazolta a szerződés 3. pontja szerint már esedékessé vált díjrészlet megfizetését, nem következett az, hogy a díjmegállapodás nem igazolt, és az sem az, hogy a felperes azt költségként nem érvényesíthetné. A megbízási szerződés alapján a díjfizetési kötelezettség a megbízót - kifizetés időpontjától függetlenül - terheli. E A másodfokú bíróság egyetértett ezért azzal a fellebbezői állásponttal, hogy a munkadíjat a R. 2. § alapján kellett megállapítani.

A fent hivatkozott rendelet 2. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróságnak az ítélet indokolásában szereplő körülmények alapján azt kellett vizsgálnia, hogy a megállapodás szerinti 65.000 forint ügyvédi munkadíj összegét lehetséges-e mérsékelni azért, mert a megbízási szerződésben foglalt munkadíj nem áll arányban a pertárgy értékével és a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. A fellebbező hivatkozásával szemben a bíróság a perköltséget a Pp. 79. § (1) bekezdés alapján a rendelkezésére álló adatok alapján hivatalból állapítja meg, a kérelemhez kötöttség annyiban érvényesül, hogy a felszámítottnál több perköltséget nem lehet megállapítani. Nem volt akadálya ezért az elsőfokú eljárásban felszámított ügyvédi munkadíj mérséklésének.

A másodfokú bíróság megítélése szerint az egy keresetlevélre és az egy - védekezés és felhívás nélkül született - kiegészítő előkészítő iratra, azok terjedelmére, tartalmára, tárgyalási jelenlét hiányára tekintettel a megbízási díjmegállapodásban szereplő összeg - a szükséges konzultációkat figyelembe véve is - eltúlzott volt, ezért annak a R. 2. § (2) bekezdése alapján 30.000 forintba mérséklése volt indokolt. A megbízási szerződésben nem szerepelt, hogy a felperesi ügyvéd áfa felszámítására köteles-e, ezért a bíróság az ügyvédi munkadíjat áfa nélkül vette figyelembe.

Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és az alperest perköltség fizetésére kötelező rendelkezést 30.000 forintra felemelte.

A felperes fellebbezése részben vezetett eredményre (pernyertesség aránya 36-64%), az alperes nyilatkozatot nem tett, így részéről perköltség a másodfokú eljárásban nem merült fel. A másodfokú bíróság a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest a felperes másodfokú eljárással felmerült ügyvédi munkadíjból eredő perköltségének megfizetésére. A fizetendő ügyvédi munkadíj összegét a R. 2. § (2) bekezdése alapján az ügyvédi megbízási szerződést figyelembe véve, azonban a fellebbezés perköltség tárgyára, beadványok számára tekintettel mérlegeléssel 10.000 forintra mérsékelte és az alperest pervesztessége arányára figyelemmel 3.600 forint másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte.

A per tárgyi illetékmentességére tekintettel a feleknek illetékfizetési kötelezettsége a másodfokú eljárásban sem keletkezett.

Budapest, 2016. június 10.

. Kisbán Tamás s. k.
a tanács elnöke

dr. Istenes Attila s. k.. Kovaliczky Ágota s. k.
előadó bíró bíró